

omsætningen med de kooperative medlemsforeninger, der betragtes som omsætning med medlemmer.

De i stk. 3 og stk. 4 foreslåede regler har deres forbillede i reglerne i udskrivningslovenes § 16 om „trediedelsfradraget“. Fradraget for formueforøgelsen er foreslået sat til en fjerdedel af den del af foreningens indtægter, som er anvendt til formueforøgelse, men kan dog aldrig overstige en fjerdedel af den ansatte indkomst. Under „indtægter“ henregnes her også tildelte andele og reservefondstilskrivninger i hovedforeninger. Reglen udelukker, at forskydninger i formuen, som skyldes konjunktursvingninger, kan komme i betragtning ved fradragets beregning. Den i stk. 4 foreslåede regel svarer til reglen i udskrivningslovenes § 16, stk. 3. Forhøjelsen finder også sted, hvor fradrag er opnået i henhold til disse love.

Til § 17.

Reglerne i stk. 1 er bygget op på samme måde som de tilsvarende bestemmelser i § 16, stk. 1, om brugsforeninger. Som omsætning, der medfører anvendelsen af den højere indkomstprocent, anses her opkøbet af råvarer hos ikke-medlemmer. Sådanne opkøb skal dog ikke bringe den højere indkomstprocent til anvendelse, såfremt købesummen ikke overstiger 3 pct. af det samlede opkøb; denne regel stemmer med gældende praksis.

At indtægten ved detailsalg fra butik er skattepligtig er i overensstemmelse med de gældende regler, men disse er ved stk. 3 udvidet til også at gælde detailsalg, der drives fra vogn eller på anden måde.

Fradragsreglerne svarer til de for brugsforeningerne foreslåede; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den i forhold til formuen ansatte indkomst, d. v. s. at man ved fastsættelsen af overgrænsen bortser ved den skattepligtige indtægt ved detailsalget.

Den i stk. 5 ommeldte formueformindskelse ved udbetalinger til medlemmerne foreligger naturligvis også ved de i disse foreninger stedfindende udlodninger til medlemmer af provenuet af optagne lån.

Til § 18.

I denne bestemmelse gives der nærmere regler om, hvorledes den formue skal op-

gøres, som danner grundlaget for ansættelsen af indkomsten i henhold til de foregående bestemmelser. Det fastsættes, at opgørelsen skal ske efter reglerne for opgørelse til formuebeskatning, og der gives i stk. 2 og stk. 3 særlige regler om, hvorledes der ved formueopgørelsen skal forholdes dels med de beløb, der for det pågældende regnskabsår udloddes som dividende eller efterbetaling, dels med en forenings andele og reservefonds i hovedforeninger.

Ved afgørelsen af, hvad der må anses for passiver i en kooperativ forening, kan tvivlsomme spørgsmål opstå med hensyn til de såkaldte „driftsfonds“. Foreningens indtægter vil ofte indeholde bestemmelser, hvorved fondens karakter klart fastslås. Det afgørende må formentlig være, om sådanne fonds må anses for ansvarlig kapital — i så fald kan fonden ikke opføres som et passiv — eller om de er egentlige lån fra medlemmerne, som disse i givet fald vil kunne kræve dækket hos foreningen jævnsides med andre krav på denne, i hvilke tilfælde driftsfonden er et passiv.

Til § 20.

Erlagt statsskat kan ikke fradrages i den i henhold til reglerne i §§ 16 og 17 ansatte indkomst.

Til afsnit III.

Forslaget går ud på — ligesom for skatteåret 1948/49, jfr. lov nr. 218 af 24. maj 1948 — at pålægge de i lovforlaget afsnit I, C. og D., nævnte skattepligtige (kooperative virksomheder samt foreninger, stiftelser, korporationer og andre selvejende institutioner) en forhøjelse på 10 pCt. af den for skatteåret 1949/50 beregnede indkomstskat til staten, samt at udskrive en forhøjelse på 20 pct. af den aktieselskaber m. v. for skatteåret 1949/50 pålignede overordentlige indkomstskat til staten.

Medens provenuet af denne forhøjelse er vanskeligt at anslå for de kooperative virksomheder under hensyn til de foreslåede nye almindelige beskatningsregler for disse virksomheder, kan provenuet for foreninger m. v. anslås til ca. 100 000 kr. og for aktieselskaber m. v. til ca. 15 mill. kr.